

3. Григорьев И. Некоторые черты педагогической системы Д. Ф. Ойстраха / И. Григорьев // музыкальное исполнительство и педагогика. – М.: Музыка, 1991. – 150 с.
4. Коган Г.М. Работа пианиста / Григорий Михайлович Коган. – 3-е изд., доп. – М.: Советский композитор, 1979. – 181 с.
5. Петрушин В.И. Музыкальная психология: Учеб.Пособие. – 2-е изд., доп. – М.: Гуманит. Изд. Центр ВЛАДОС, 1997. – 384 с.
6. Цагарелли Ю.А. Психология музыкально-исполнительской деятельности: Дис... д-ра психол.наук: 19.00.03. / Цагарелли Юрий Алексеевич – Казань, 1989. – 225 с.

Потапчук О.І.

асистент,

*Тернопільський національний педагогічний університет
імені В. Гнатюка*

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІЧНИХ ФАХІВЦІВ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Науково-технічний прогрес у суспільному виробництві і впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в різні сфери життя, обумовлює необхідність підготовки інженерів-педагогів із сформованою професійною компетентністю. Тому традиційна система навчання майбутніх інженерів-педагогів потребує вдосконалення на основі сучасних досягнень науки та техніки, оптимізації форм, методів і засобів навчання з використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

Оскільки застарілі методи та засоби навчання не відповідають нинішнім вимогам сучасного навчання і не підлягають тенденціям стрімкого розвитку науково-технічного прогресу, то це спонукає викладачів до впровадження інноваційних методів навчання і використання й адаптації ІКТ у навчальному процесі. Особливо ця проблема гостро постає під час формування професійних умінь і навичок, оскільки для їх ефективнішого засвоєння, навчальний процес вимагає використання значної кількості наочних матеріалів та інтерактивних засобів, які позитивно сприяють досягненню навчальної мети. Ефективним засобом вирішення цих проблем є інформатизація суб'єктів навчання за допомогою засобів інформаційно-комунікаційних технологій [2, с. 24].

Метою статті є обґрунтування ролі та функцій інформаційно-комунікаційних технологій у підготовці майбутніх інженерів-педагогів до професійної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що питанням щодо використання інформаційно-комунікаційних технологій у підготовці інженерів-педагогів приділяли увагу В. Іванова, А. Каленський, А. Ашерев, Т. Богданова, Б. Гершунський, Р. Горбатюк, В. Ключко, П. Стефаненко та інші. Методичні аспекти інформатизації освіти відображено у працях В. Бикова, А. Верланя, Н. Морзе, Ю. Рамського, Ю. Триуса, О. Щербака.

Використання засобів ІКТ не повинно перетворюватися на самоціль, а має бути лише інструментом вирішення певних проблем навчання, розширення та формування можливості мислення майбутніх інженерів-

педагогів в галузі КТ для вирішення професійних і навчальних задач. На нашу думку, створення спеціального середовища, орієнтованого на формування професійної компетентності майбутнього інженера-педагога – це один із найперспективніших підходів до впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес.

На нашу думку, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес підготовки інженерів-педагогів в галузі КТ сприяє:

- підготовці студентів до застосування сучасних програмних засобів у навчальній, науково-дослідній, фаховій діяльності;
- кращому засвоєнню навчального матеріалу та більш повному його осмисленню;
- розвитку в студентів абстрактного мислення.

Систематичне включення інформаційно-комунікаційних технологій в освітній процес забезпечить формування і розвиток інформаційно-комунікаційної культури майбутніх фахівців. У науковій літературі поняття «інформаційно-комунікаційна культура особистості» розглядається як комплекс понять, уявлень, знань, умінь і навичок, які формують в особистості певний стиль мислення, що дозволить їй ефективно використовувати інформаційно-комунікаційні технології в будь-якому виді пізнавальної або творчої діяльності [1, с. 6].

Використання ІКТ в процесі підготовки інженерів-педагогів в галузі КТ дає можливість вирішувати такі актуальні питання: використовувати у навчанні здобутки новітніх інформаційних технологій; удосконалювати навички самостійної роботи студентів в інформаційних базах даних, мережі Інтернет; інтенсифікувати історичну освіту, поліпшити засвоєння знань студентами, зробити процес навчання цікавішим і змістовнішим.

Проте, незважаючи на позитивні сторони ІКТ, виникають різні проблеми під час підготовки і проведення таких занять.

Існуючі недоліки та проблеми застосування ІКТ:

- відсутність комп'ютера в домашньому користуванні низки студентів, час самостійних занять у комп'ютерних класах відведено не в усіх навчальних закладах;
- у викладачів недостатньо часу для підготовки до заняття, на якому використовуються ІКТ;
- недостатня інформаційна грамотність викладачів;
- у робочому графіку викладачів не відведено час для дослідження можливостей мережі Інтернет;
- у розкладі занять не передбачено час для використання мережі Інтернет;
- існує ймовірність, що, захопившись застосуванням ІКТ на заняттях, викладач перейде від розвивального навчання до наочно-ілюстративних методів [4, с. 55].

Застосування ІКТ для формування готовності до професійної діяльності майбутніх інженерів-педагогів дозволяє раціонально використовувати навчальний час у процесі вивчення нового матеріалу і дає можливість поєднати традиційне і дистанційне навчання.

Проте, застосування дистанційного навчання, зазвичай, вимагає наявності в студентів комп'ютера з доступом до мережі Інтернет. Інколи цю можливість

мають далеко не всі. З огляду на це, практично кожна людина має мобільний телефон, планшет чи смартфон, які розширюють можливості забезпечити дистанційне навчання.

Ці пристрої відносяться до групи мобільних інформаційно-комунікаційних технологій.

Мобільні інформаційно-комунікаційні технології (МІКТ) – це сукупність апаратних і програмних засобів, а також сукупність методів і форм їх застосування в навчальному циклі з метою використання, зберігання та передавання аудіо-, відео-, текстових і графічних матеріалів в умовах комунікації з локальними та глобальними ресурсами [3].

Серед існуючих ІКТ і засобів навчання найбільш сприятливим для організації змішаного типу навчання є мобільні інформаційно-комунікаційні технології і засоби, використання яких у процесі навчання майбутніх інженерів-педагогів в галузі КТ сприяють наступному [4, с. 62]:

- викладач доступний не лише в навчальному закладі; навчальна комунікація з викладачем відбувається як в аудиторії, так і поза нею. За таким підходом консультацію викладача можна отримати за допомогою мобільних ІКТ через систему мобільної підтримки навчання;

- контроль за перебігом навчання: викладач має можливість спостерігати за процесом, часом виконання та динамікою роботи кожного студента. Такі спостереження дають можливість будувати індивідуальний графік навчання та спілкування з кожним студентом зокрема;

- навчальні матеріали багаторазового використання, розміщені в мобільній системі підтримки навчання можуть бути змінені, удосконалені та доповнені в процесі навчання;

- МІКТ спрямовані на підтримку особистісно-орієнтованого навчання.

На нашу думку, вони дають майбутнім інженерам-педагогам в галузі КТ в процесі підготовки до професійної діяльності такі можливості:

- переглядати та повторювати навчальний матеріал перед складанням модульної, залікової чи екзаменаційної роботи незалежно від часу та місця знаходження студента;

- переглядати лекційні матеріали перед семінарськими заняттями;

- отримувати відгуки та коментарі на свою відповідь на занятті;

- підтримувати постійний взаємозв'язок з викладачем та іншими студентами;

- отримувати консультацію викладача в потрібний час;

- виконувати завдання, тести в системі мобільної підтримки навчання.

Таким чином, сучасні технології навчання тісно пов'язані з розвитком комп'ютерної техніки, ІКТ і систем. Тому, використання у навчальному процесі підготовки інженерів-педагогів інформаційно-комунікаційних технологій є об'єктивним процесом формування професійної компетентності майбутніх фахівців. З метою вивчення цього питання вважаємо за необхідне охарактеризувати професійну готовність майбутніх інженерів-педагогів в галузі КТ. Для цього необхідно визначити її компоненти, критерії, показники та рівні.

Список використаних джерел:

1. Биков В. Ю. Теоретико-методологічні засади моделювання навчального середовища сучасних педагогічних систем / В. Ю. Биков // Інформаційні технології і засоби навчання : зб. наук.праць. – К. :Атіка, 2005. – С. 5–15.
2. Бочар І. Ю. Методичні аспекти підготовки фахівців інженерно-педагогічного напрямку до використання ADOBE PHOTOSHOP CS5 у редакційно-видавничих системах / І. Ю. Бочар // Комп'ютерно-інтегровані технології : освіта, наука, виробництво : науковий журнал. – Луцьк : Вид-во ЛНТУ. – 2011. – С. 23–30.
3. Ставицька І. В. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті. [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://confesp.fl.kpi.ua/node/1103>. – Загол. з екрану. – Мова укр.
4. Триус, Ю. В. Організаційні й технічні аспекти використання систем мобільного навчання // Ю. В. Триус, В. М. Франчук, Н. П. Франчук / Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 2. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання : Зб. наук. праць / Педрада. – К. : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2011. – № 12(19). – С. 53–62.

Потарська О.А.

студентка,

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

**ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПЕДАГОГА –
ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ
МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА**

Професійна компетентність учителя – інтеграційна система професійно-значущих особистісних якостей, набутих педагогом як у процесі загальної та спеціальної освіти, так і на основі саморефлексії практичного досвіду, що забезпечують високий рівень професійної педагогічної діяльності. Під високим рівнем професійної педагогічної діяльності науковцями (Н.Є. Колесник, В.Є. Литньова, Т.В. Наумчук, В.Павленко, Т. Равлюк, та ін.) розуміється її ефективність, що відповідає рівню сучасної науки і вимогами сьогодення.

Оскільки однією з вимог, що висувається українським соціумом перед освітою і педагогом є розвиток творчої індивідуальності дитини, то постає проблемним питання про визначення домінуючих педагогічних впливів.

Теоретичний аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив виділити п'ять критеріїв професійної компетентності, зокрема, вчителя початкових класів: загальнокультурний, загально-професійний, комунікативний, особистісний та критерій саморозвитку і самоосвіти [4].

Дійсно, успішне навчання в початковій школі можливо тільки в тому випадку, якщо вчитель повно і глибоко володіє змістом навчальних предметів на рівні сучасної науки, а також, якщо це зміст відібран учителем в чіткій відповідності з поставленою метою.

Науковцями, (зокрема І. Волощук) установлені показники педагогічної компетентності вчителя відносно окреслених загально-професійних критеріїв. А саме: володіння змістом навчальних дисциплін; володіння найсучаснішими технологіями навчання та виховання; знання і реальна здатність враховувати фактори, що забезпечують успішність педагогічної діяльності; комунікативна культура [3].